

трѣба да варди честъта му, да варди нещастните и вдовиците и да утѣшава беззащитните.«

Послѣ гореказанното произшествие, ние съставихме твърде добаръ планъ. Търговците са върнале въ Сливенъ и обявиле на турските власти, че сж ги нападнале турци, които имъ ужъ земаде парите. Нашата чета са премѣсти пакъ на Рамадана и приготви са да презимува. Така са свърши и 1861 година. Трѣба да ви са похвада, че въ продължението на тие нѣколко години ние отиждстихме за много нещастни българе, които погинаха отъ турскиятъ фанатизмъ. Ако чуехме, че турците сж направили на това или на онова мѣсто нѣкоя пакостъ, то бързахме да помогнеме на нещастните българе.

IV

1862 ГОДИНА.

Настана пакъ пролѣтъ. Намислихме да испроводиме Паскала изъ село Глошникъ да обиколи Тракия и Македония, да са види съ нашите приятели и да ги извѣсти за нашите дѣйствия. Паскалъ прио тая длъжностъ на драго сърце. Паскалъ отиде и слѣдъ нѣколко мѣсѣца са върна назадъ, намѣри ма на Ладжите и донесе ми добри гласове. Между другите писма, отъ които повечето бѣха изъ пловдивскиятъ округъ, Паскалъ ми донесе едно писмо отъ Раковски и нѣкол-